

antgaarden, hvad der næppe kan naas, men den bliver da ogsaa nogle og tredive Alen, hvilket man i Umindelighed anser for at være ganske betryggende, og Afstanden fra det nærmeste Privathus, der er et Pakhus, som er solidt og godt bygget, er mellem 50—60 Alen fra Hjørne til Hjørne. Man skulde altsaa tro, at man ogsaa i den Henseende kan være rolig.

Den Form, Bygningen vil faa, og den Indretning, det er tænkt at give den, er jo fremgaaet af Overvejelser i en Kommission, der for ca. 17—18 Aar siden var nedsat. Den angav Hovedtrækkene for en saadan Bygnings Indretning, hvilket senere er udarbejdet yderligere af Overbibliotekaren og den dertil valgte Arkitekt. Naar man ser paa Tegningerne Antydninger af, hvorledes Bygningen vil blive, tror jeg, man kan berolige sig med, at det bliver en hensigtsmæssig og sikkert ogsaa god Bygning, og jeg er glad ved, at de paagældende Mænd have modstaaet Fristelsen til at komme ind paa det, man adskillige Steder i Udlandet er ledet ind paa, at bygge en saadan Biblioteksbygning med nedfaldende Vys i Midten. Man tror derved at kunne bygge en billigere Bygning, men det er gaaet ud over Biblioteket, Bogmagasinet, idet Vyslet ikke er saa godt fra saa stor en Højde, som man her vil naa til. Der er jo Tale om en Bygning paa 5 Etager med Hylde op gennem, og Etagerne ere adskilte med Jærngulve med Nabninger i, altsaa Rister, hvori Vyslet falder ned. Det bliver altsaa daarligt i nederste Etage, hvorimod det System, man nu har valgt, med Vys fra alle Sider, absolut maa være heldigt, og man kan kun glæde sig over, at der kan blive Vys fraoven i Arbejdsjalene og til de Trapper, der forhaabentlig en Gang komme i Bygningen. Det er nemlig foreslaaet for at spare nogle Penge, at ubelade en Forbindelse mellem det, man kalder Forbygningen ud mod Kristiansgade, og Bagbygningen eller den, der i sin Tid, naar det hele er færdigt, vil blive en Mellembygning. For at spare nogle Penge — et mindre Beløb, synes jeg nu —, 50,000 Kr., har man slaaet en Streg over denne Forbudsvej. Jeg beklager det meget, for det vil, som den højterede Minister omtalte, gøre Arbejdet i Biblioteket besværligere. Mellem Hovedindgangen, hvor denne bør være, og de større Rum, Værelserne og Udlaansrummene, vilde den kunne danne en smuk og storlaaet Forbindelse, som en saadan Bygning nok kunde fortjene. Men man faar trøste sig med, at da Pladsen der ikke bliver bebygget nu, er

der en Mulighed for i Tidernes Løb at kunne faa en saadan Forbindelse.

Der er tænkt her for at spare — og det er jo rimeligt at spare, naar man kan gøre det paa en god Maade — at benytte en af de Bygninger, man faar overdraget af Krigsministeriet. Det er en gammel Bygning fra Christian den 4des Tid, som har været brugt til Proviantgaard, og Tanken er, saa vidt jeg kan forstaa, at benytte den nederste Etage, et stort overhvalvet Rum, til deri at anbringe Varmeapparater, Bogbinderværksteder og andre Ting, som nok kunne være ved Jorden og kunne taale den Smule Fugtighed, der er dernede, da man kan træffe Foranstaltninger for at fjerne den. Det tror jeg ogsaa er forsvarligt, især naar, som det siges, Bygningen er solid; det vil jeg altsaa haabe, at den er. Murene synes at være godt tykke; men man maa ogsaa haabe, at Fundamentet under dem er solidt og godt, saaledes at det kan bære det, der senere vil blive ført oven paa Bygningen, nemlig Murene omkring Værelserne og andre tilstødende Rum. Det er forhaabentlig allerede undersøgt eller vil blive undersøgt, inden man skrider til Bygningen.

Jeg synes, at Byggesummen er lavt ansat, og det er, jeg vil ikke sige dristigt, men nøjsomt af Arkitekten at gaa ind paa for denne Sum at skaffe det, som han oprindeligt havde haft Vist til, saa vidt jeg har forstaaet, efter hvad der kom frem i Tjor. Thi det vilde være meget beklageligt, om der til denne Bygning skulde vises nogen Karrighed, saaledes at vore Efterkommere kunde bebrejde os, at vi havde bygget en Bygning til dette Brug tarveligere, end man egentlig burde have gjort det. Det er jo med den Slags Foretagender, ligesom naar vi Privatfolk have en god Bog, saa lade vi den binde solidt og godt og saa vidt muligt smukt ind, for at vi selv kunne have Glæde af at benytte den, og for at vore Børn kunne have den til i Fremtiden at lære af den og glæde sig over den. Saaledes ogsaa med denne Bogsamling. Det forekommer mig, at den skulde gerne have en saadan Indfatning, at denne svarede til Samlingens Betydning, saaledes at vore Efterkommere kunne se, at vi have holdt den i Agt og Ære, og selv gøre det i Fremtiden. Smid- lertid maa man haabe, at det kan naas for de Penge, der ere foreslaaede, og der vil jo nu blive udarbejdet nærmere Tegninger, og Sagen vil blive drøftet med Ministeren i Detaillerne, saa maa jo Ministeren og Arkitekten være ansvarlige for, at den bliver Nationen værdig.